

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010661
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3118010661.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom, v trestnej veci obžalovaného E. X. na hlavnom pojednávaní konanom 29. septembra 2020 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný E. X., narodený XX. P. XXXX v O., trvale bydliskom K., Q. XXX/XX,

je vinný, že

dňa 24.12.2017 v čase približne o 21:00 hod. na adrese K., Q. XXX/XX počas opakovaného vulgárneho osočovania svojej družky F. Q., s ktorou žije v spoločnej domácnosti, jej povedal „zabijem ťa“, pričom v minulosti bol priestupkovo postihovaný ako aj odsúdený pre konanie násilného charakteru,

teda

sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 písmeno c) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal na Okresný súd Trenčín 07.05.2018 na obžalovaného obžalobu na tom skutkovom základe, ako je tento uvedený vo výroku tohto rozsudku pričom tento skutok kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák..

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní bol obžalovaný poučený o všetkých jeho procesných právach podľa § 34, resp. § 121 Tr. por.. Zároveň bol poučený podľa § 257 Tr. por. s tým, že ku skutku

môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Obžalovaný po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., tj. že je nevinný.

Rozsudkom 1T 36/2018 z 07.05.2019 („rozsudok 1T 36/2018“) súd obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod podanej obžaloby oslobodil, pretože skutok nebol trestným činom. V rozsudku 1T 36/2018 súd dôvodil najmä tým, že z vykonaného dokazovania síce vyplynulo, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v obžalobe, zároveň sa však nejednalo o trestný čin, keďže poškodená pred súdom zotrvala na tom, že obžalovaného sa nikdy nebála, a teda nebola naplnená subjektívna stránka skutkovej podstaty stíhaného trestného činu.

Uznesením 2To 87/2019 zo 07.07.2020 („uznesenie 2To 87/2019“) odvolací súd rozsudok 1T 36/2018 v celom rozsahu zrušil a vec tunajšiemu súdu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol okrem iného dôvodiac, že výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Platí to tým skôr, keď je vierohodnosť jediného priameho svedka pochybná. Náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie, bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu. Skutočnosti, o ktoré súd opiera svoj rozsudok alebo jeho jednotlivé výroky, musia byť založené na dôkazoch, ktoré sám vykonal a musia z nich logicky a jednoznačne vyplývať (§ 2 odsek 12 Tr. por.). „Vnútorne presvedčenie“ sudcu sa viaže na zhodnotenie dôkazov a z nich vyplývajúcich skutočností („okolností prípadu jednotlivo i v súhrne“), a teda neznamena ľubovoľnú (arbitrárnosť), najmä ním nemožno nahradiť medzeru vo vykonaných dôkazoch. K správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné dôkazy, ale ich tiež tak v jednotlivostiach, ako aj v ich súhrne správne zhodnotí. Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku prvostupňového okresného súdu dospel odvolací súd k tomu, že:

Ad a) Okresný súd vykonal zákonným spôsobom všetky dostupné dôkazy s prihliadnutím na kontradiktórny spôsob ich vykonania a v tomto smere nezistil krajský súd žiadne pochybenia. Pochybenie krajský súd nezistil ani v hodnotení týchto vykonaných dôkazov okresným súdom vo vzťahu k záverom o tom, že sa žalovaný skutok stal a že jeho páchatelom je obžalovaný, pretože ním vykonané hodnotenie všetkých dôkazov je v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por.. Okresný súd sa pri tom aj z hľadiska logiky podľa názoru krajského súdu náležite vysporiadal s obranou obžalovaného, ktorý popieral, že jeho slová o zabití patrili poškodenej družke Q. a ktoré v skutočnosti adresoval svojmu psovi. Tieto svoje závery súd prvého stupňa presvedčivo, zrozumiteľne a akceptovateľne vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Ad b) Ak však prvostupňový okresný súd, na podklade všetkých vykonaných a dostupných dôkazov, ich zákonným spôsobom hodnotenia dospel k správnym skutkovým záverom, na druhej strane prekvapujúco dospel k nesprávnemu právnemu záveru o nenaplnení formálneho znaku žalovanej skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania jeho objektívnej stránky, keďže podľa názoru súdu prvého stupňa konanie obžalovaného nevzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie poškodenej, ktorá sa na správanie obžalovaného nikdy nestážovala, nežiadala nikoho o pomoc, a to aj napriek tomu, ako sa k nej obžalovaný správal, z čoho vyplýva, že poškodená nemala obavy z toho, že obžalovaný vykoná to, čím sa jej vyhrážal a na podporu takéhoto svojho záveru poukázal na zistenia znalca X.. B. o tom, že poškodená, u ktorej bol síce zistený tzv. „stockholmský syndróm“ a napriek tomu, že bola zo strany obžalovaného vystavovaná opakovaným neprijemným atakom, k obžalovanému si vytvorila silnú väzbu a skôr ho chránila, z čoho súd prvého stupňa usúdil, že z obžalovaného strach nemá a tomuto dôveruje. Krajský súd k tomu uvádza, že pre naplnenie objektívnej stránky postačuje, že páchatelove vyhrážky o spôsobení smrti, ťažkej ujmy na zdraví či inej ťažkej ujmy rovnajúcej sa následkom na živote a zdraví osoby sú spôsobilé vyvolať obavy a pri tom ich adresát (poškodený) nemusí byť prítomný, ale sa o nich môže dozvedieť aj sprostredkovanne. Súd pri hodnotení naplnenia objektívnej stránky je povinný prihliadnúť nielen na to, ako vníma tieto vyhrážky samotný poškodený, ale musí zároveň prihliadnúť aj na okolnosti celého prípadu. Súd prvého stupňa dospel k nesprávnemu záveru o tom, že poškodená nemala dôvodnú obavu, že obžalovaný svoje vyhrážky aj naplní. Na jednej strane si správne osvojil relevantné závery znalca psychológa X.. B., no na druhej strane prehladol význam

a dôsledky znalcom diagnostikovaného rozvíjajúceho sa tzv. „štockholmský syndróm“ u poškodenej, ktorý prináša v konečnom dôsledku nekritický postoj k osobe agresora, jeho konaniu a možných následkov, z čoho potom vyplýva, že nie je možné v posudzovanom prípade akceptovať prezentovaný postoj poškodenej ohľadom dôvodnosti obáv z naplnenia vyhrážok voči nej zo strany obžalovaného. Práve dôsledným vyhodnotením celého posudzovaného prípadu, zistené výrazné negatívne správanie sa obžalovaného k poškodenej počas ich celého spolužitia, zistenými skutočnosťami na podklade svedeckých výpovedí okolia (susedia obžalovaného a poškodenej), znaleckého psychologického posudku X. B. a relevantných listinných dôkazov, spolu s doterajšou trestnou minulosťou obžalovaného, vedie verbálne vyhrážanie sa obžalovaného v inkriminovanom čase a mieste, ako i ďalších okolností, k záveru o existencii vzbudenia dôvodnosti obáv o život a zdravie poškodenej. Nie je možné opomenúť, že to nebolo po prvýkrát ako sa správal obžalovaný k poškodenej, na čo reagovalo bezprostredné okolie (susedia) obžalovaného a poškodenej a že nešlo o prvý zákrok privolanej hliadky polície. Z výpovede svedkyne U. vyplynulo, že to bola ona, ktorá volala v inkriminovaný čas políciu, keď vyhodnotila situáciu na podklade svojho vnímania a úsudku ako vážnu, z čoho vyplýva, že vyhrážanie sa obžalovaného logicky u nej vzbudilo obavu z možných a reálne hroziacich následkov z konania obžalovaného voči poškodenej aj vzhľadom na to, že mala vedomosť o negatívnom správaní sa obžalovaného k poškodenej. Súd prvého stupňa tak presvedčivo a i z hľadiska logiky nevysvetlil v odôvodnení napadnutého rozsudku, prečo mal nielen pochybnosti, ale bol dokonca presvedčený o nenaplnení objektívnej stránky žalovaného prečinu nebezpečného vyhrážania. V zmysle uvedeného má potom odvolací súd za to, že doposiaľ vykonaným dokazovaním pred prvostupňovým súdom na hlavnom pojednávaní nebolo presvedčivo najmä však zákonne prvostupňovým súdom odôvodnené oslobodenie obžalovaného vo vzťahu k žalovanému skutku podľa § 285 písm. b) Tr. por.. Prvostupňový súd sa v posudzovanom prípade dôsledne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pričom pochybnosti o jeho právnych záveroch v napadnutom rozsudku nie sú presvedčivé, resp. existuje viacero už vykonaných dôkazov (na ktoré odvolací súd aj poukázal), na podklade ktorých sa vylučujú nielen pochybnosti, ale i záver o nenaplnení objektívnej stránky žalovaného prečinu tak, ako na ne prvostupňový súd v podrobnostiach v dôvodoch napadnutého rozsudku poukazoval. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. So zreteľom na uvedené bude teda úlohou prvostupňového súdu na hlavnom pojednávaní s týmito skutočnosťami vo vzťahu k výroku o vine opätovne a náležite sa vysporiadať (i v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por.) a až potom rozhodnúť v súlade so stavom veci a so zákonom.

Riadiac sa názorom vysloveným odvolacím súdom v uznesení 2To 87/2019 súd určil termín hlavného pojednávania, na ktorom dal procesným stranám priestor vyjadriť sa tak k rozhodnutiu odvolacieho súdu, ako aj urobiť návrhy na vykonanie a doplnenie dokazovania. Na tomto mieste súd sumarizuje, že s prihliadnutím na kontradiktórny spôsob vykonania dôkazov bolo dokazovanie vykonané výsluchom obžalovaného, poškodenej F. Q.H., svedkov X.C. Q. (vrátane jej konfrontácie s poškodenou), X. H., F. Q., P. X., T. H., H. U., D. Q., znalca X. T. B. a oboznámením listinných dôkazov v spise sa nachádzajúcich tak, ako to navrhli procesné strany, menovite záznamov o dychovej skúške (č.l. 178 a 179), odpisov z registra trestov obžalovaného (č. l. 180, 181 a 216), výpisov z ústrednej evidencie priestupkov obžalovaného (č. l. 182, 183 a 297), správ (č. l. 252 - 256), lekárskej správy (č. l. 248), znaleckého posudku (č.l. 103) a zápisníc o výsluchu svedkov D. I. (č.l. 57-63), F. C. (č.l. 69-72), I. Q. (č.l. 82-84), K. B. (č.l. 85-87) a D. P. B. (č.l. 91). Z dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo:

Obžalovaný pri jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní ku skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, uviedol, že 24.12.2017 v čase približne o 21:00 hod. bola k nim do bytu privolaná polícia, zrejme kvôli rušeniu nočného klľudu, pričom v rámci prešetrenia vzniknutej situácie neboli zaznamenané žiadne vyhrážky z jeho strany voči poškodenej. Príslušníci poškodenú prehliadli, nevideli však na nej žiadne zranenia, preto vec ďalej neriešili. Samotné trestné oznámenie bolo podané až s odstupom 2 dní, pričom on neviem prečo. Popiera totiž spáchanie skutku, poškodenej sa nikdy nevyhrážal. Políciu podľa jeho vedomostí volala svedkyňa U.. S menovanou sa však odvtedy nestretli. Policajti mu v daný deň povedali, že boli privolaní z dôvodu rušenia nočného klľudu, pričom on má za to, že síce mali v daný večer nahlas pustenú hudbu, ale k rušeniu nočného klľudu, vzhľadom na hodinu, nemohlo dôjsť. Pokiaľ sa mal vyjadriť k priestupku z 12.09.2016 uviedol, že si všetko vymyslela jeho svokra, teda matka poškodenej, ktorá pri danom incidente ani nebola prítomná, pretože sa ho snaží zničiť. Pokiaľ ide o prečin nebezpečného vyhrážania, kde bol odsúdený Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 0T 88/2017, poukázal na to, že trestné oznámenie podala z rovnakého dôvodu svokra, pričom on spáchanie skutku stále popiera, ale

zmieril sa s trestom. Poukázal tiež na to, že svokra klame, má kontakty a chce ho dostať do basy a tým zničiť jeho a jeho vzťah s poškodenou. Ďalej obžalovaný popísal, že s poškodenou obývajú byt na 1. poschodí bytového domu, zatiaľ čo svedok H. býva na prízemí a svedkovia Q. T. U. na 3. poschodí, všetci na rovnakej strane bytového domu. Uviedol ešte, že v daný deň boli v byte prítomní aj jeho otec s priateľkou, ktorí k nim prišli stráviť Štedrý večer asi týždeň predtým.

Poškodená F. Q., družka obžalovaného, pri jej výsluchu na hlavnom pojednávaní popísala deň 24.12.2017 ako bežný. Uviedla, že ráno sa s obžalovaným zobudili, urobili si kávu a začali s prípravou slávnostnej večere. Počúvali hudbu a pri tom varili. Večerali približne o 19:00 hod., pričom pár minút po večeri prišli policajti. Týmto aj ona sama povedala, že sa nič nestalo, že išlo o to, že psík niečo roztrhal a obžalovaný mu za to nadal. Po tom, ako policajtom popísala situáciu, títo odišli. Poškodená poprela, že by sa jej obžalovaný vyhrážal, hliadku polície v daný deň zavolala svedkyňa U., s ktorou nemajú dobré vzťahy. S obžalovaným už dlhšie žijú v spoločnej domácnosti, pričom vzťahy medzi nimi považuje za dobré. Má však zlý vzťah so svojou matkou, neudržiavajú žiaden kontakt, pričom táto situácia začala, keď sa poškodená od matky odsťahovala, s čím táto nesúhlasila, keďže mala poškodenú ako zdroj príjmu. Pokiaľ sa poškodená mala vyjadriť k priestupku z 12.09.016, k tomu uviedla, že políciu nevolala kvôli obžalovanému, ale majiteľovi prevádzky, v ktorej spoločne boli. Obžalovaný jej nezadržoval žiadne veci, ale jej matka trvala na to, že je potrebné podať trestné oznámenie a ako zákonná zástupkyňa poškodenej ho podala. 24.12.2017 bol u nich otec obžalovaného a svedkyňa I., ktorí prišli pred Vianocami a zostali u nich pár dní. Poukázala tiež na známosti jej matky, keď táto vybavila jej sestre invaliditu z psychických dôvodov, pričom aj jej sestru má ich matka ako zdroj príjmu. Aj ich brat je invalidný, napriek čomu mu ich matka dáva robiť práce. Matka poberá vdovský dôchodok a ako dôsledok starostlivosti o invalidné deti opatrovateľský príspevok. Poškodená tiež poukázala na to, že jej matka sa stará do jej vzťahu s obžalovaným, osočuje ho pred ňou, ale keď niečo od obžalovaného potrebovala, bol jej dobrý. Okrem ňou uvedených ľudí 24.12.2017 nebol prítomný nik iný. Samozrejme tam bol ešte asi ročný menší psík, ktorý v daný deň roztrhal papuče, za čo mu obžalovaný nadal, po slávnostnej večeri na neho kričal. Od začiatku všetko trhá. Tiež potvrdila vyjadrenie obžalovaného, že jej matka ich chce rozdeliť, a to tak, že obžalovaného dostane do basy, k čomu poukázala, že jej matka chodí pod okná sledovať ich správanie v byte a čaká, kedy by za niečo obžalovaného mohla udať.

Svedkyňa X. Q., sestra poškodenej, sa k incidentu z 24.12.2017 nevedela vyjadriť, prítomná totiž nebola. Uviedla však, že podľa nej je poškodená pod nátlakom. Popísala, že bola svedkom toho, ako sa obžalovaný správa k poškodenej, pričom podľa nej ju ponižuje, tlačí na ňu, sem-tam je dá po hlavu, jednoducho sa k poškodenej správa ako k odpadu. V minulosti tiež bola svedkom toho, ako obžalovaný poškodenej buchol hlavu o stôl. Aj v domácnosti obžalovaného a poškodenej, keď tam bola na káve, bola svedkom toho, ako obžalovaný na poškodenú kričal, bol voči nej vulgárny. V minulosti si tiež všimla nejaké zranenia na poškodenej, pričom vo vzťahu k rozbitej pere jej poškodená povedala, že zakopla. Svoj aktuálny vzťah s poškodenou popísala tak, že odkedy sa táto dala dokopy s obžalovaným, nekontaktujú sa, ale keď bola v D., bývala 3 týždne u poškodenej. Uviedla tiež, že trpela na depresie, kedy asi 6 - 7 rokov dozadu už na to neberie žiadne lieky. S matkou vychádza v poriadku.

Počas konfrontácie medzi poškodenou a jej sestrou každá z nich zotrvala na svojich vyjadreniach ohľadne incidentu v tzv. Country bare, pričom poškodená doplnila, že v Country bare, kde vtedy sestra pracovala, bol nejaký problém s SBS, kedy nikto nezakročil, obžalovaný jej však rozhodne nebúchal hlavu o stôl, čo jej sestra ani nemohla vidieť, lebo tam bolo 200 opitých ľudí a aj oni so sestrou tancovali. Podľa poškodenej je jej sestra navedená ich matkou vypovedať v neprospech obžalovaného

Svedok X. H., sused obžalovaného a poškodenej, sa ku skutku, ktorý sa mal stať 24.12.2017 nevedel presne vyjadriť, nakoľko tam nebol osobne prítomný. Počul však, ako sa obžalovaný poškodenej vyhráža, že ju zabije a vyhodí z okna, po čom poškodená plakala. Toto mohlo byť v čase medzi 21:00 a 22:00 hod.. On ale políciu v daný deň nevolal, volali ju susedia. Pokiaľ mal popísať bytový dom, kde býva obžalovaný s poškodenou a on, uviedol, že sa jedná o jednu bytovku s viacerými bytovými jednotkami. On tam býva asi 8 rokov, obžalovaný s poškodenou asi 1 rok. Zo začiatku bolo všetko v poriadku, potom však obžalovaný a poškodená v byte začali počúvať rádio aj v čase od 24:00 hod., ktoré nechávali pustené aj do 5:00 hod.. Zopakoval, že osobne nebol svedkom incidentu z 24.12.2017, ale hádky z bytu obžalovaného a poškodenej bolo počuť dosť často, hlavne keď si obžalovaný vypil. Vyhrážky počul aj v iný deň, a to poobede. Poškodená sa mu však osobne nikdy na nič nestážovala. Na otázky obhajcu doplnil, že 24.12.2017 nemal dokorán otvorené okná, z bytu obžalovaného a poškodenej však počul

vyhrážky cez pootvorenú ventilačku. Obžalovaného nevidel požívať alkoholické nápoje a svedkyňu D. Q. nepozná. Na záver svedok však poopravil svoju výpoveď ohľadne 24.12.2017, pričom uviedol, že on sám vlastne nepočul, že by sa obžalovaný poškodenej vyhrážal, ale počula to jeho manželka a on to vie od nej.

Svedok F. Q., sused obžalovaného a poškodenej, popísal, že 24.12.2017 sa sťažoval na rušenie nočného klúdu z dôvodu hluku v byte obžalovaného a poškodenej. Bol tam krik, bitky, čo je v bytovom dome počuť. Osobne síce nič nevidel, počul ale rachot. Určite boli aj vyhrážky zabitím, teda že obžalovaný kričal, že všetkých pozabíja. V dôsledku toho počul niečo kričať aj poškodenu. Bolo to niekedy 24.12.2017 vo večerných hodinách. Bytový dom obýva on asi tri roky, obžalovaný s poškodenu sa tam presťahovali neskôr. Taktiež svedok popísal nejaké incidenty týkajúce sa obžalovaného z minulosti, kedy bol vypovedať na polícii. S poškodenu sa ale nikdy osobne nerozprával, resp. vlastne ani poriadne nestretol. Pokiaľ mal na otázku obhajcu svedok popísať priestorové umiestnenie jeho byt a bytu obžalovaného a poškodenej upresni, že on býva na prízemí a obžalovaný s poškodenu cez roh bytovky nad ním. Okná mal ale 24.12.2017 otvorené, vetrá stále. D. Q. pozná, vie, že je matkou poškodenej. Vo všeobecnosti ešte doplnil, že problémy s hlukom obžalovaného a poškodenej bývajú večer. Bezpečne vie, kedy je problém, v odraze iných okien totiž vidí svietenie, otvorenie okien na byte obžalovaného a poškodenej, rovnako aj zvuk z ich bytu sa k nemu odráža, počuje aj psa, ktorého majú. Nie je však možné presne určiť, na koho obžalovaný kričí, komu sa vyhráža, svoje vyhrážky totiž menom neadresuje. Jasne však počul, ako 24.12.2017 obžalovaný kričal slová „zabijem ňu“, ale nevie, komu ich obžalovaný adresoval. Napriek tomu, že poškodena podľa neho vtedy v reakcii nekričala, domnieva sa, že vyhrážky boli adresované poškodenej.

Svedok P. X., otec obžalovaného ku dňu 24.12.2017 uviedol, že doobeda boli s obžalovaným na nákupe, pričom jeho priateľka svedkyňa I. s poškodenu ostali na byte. Následne sa chystala večera, pričom si pamätá, že z notebooku hrala počas toho hlasno hudba. Po večeri si všetci menovaní dali spolu cigaretu, podľa neho sa dobre bavili. Následne pes, ktorý sa tam nachádzal, roztrhal papuču, na čo na neho obžalovaný nakričal. Potom asi o 21:00 hod. prišli policajti, ktorí sa rozprávali s obžalovaným, pričom on nevie presne, o čom. Nevie presne, ako dlho sa u obžalovaného na byte zdržal, bol tam od príchodu z nemocnice, zrejme 18.12.2017 do 02.01.2018. Nikdy nebol svedkom hádok medzi obžalovaným a poškodenu, poškodena sa mu nijako nestážovala. Rozhodne nebol prítomný pri tom, ako sa obžalovaný mal poškodenej vyhrážať, že ju zabije, ani obdobné konanie obžalovaného voči poškodenej nevidel. Obžalovaný podľa neho nepožíva alkohol vo zvýšenej miere.

Svedkyňa T. H., susedka obžalovaného a poškodenej, ku dňu 24.12.2017 uviedla, že v daný deň sa v byte obžalovaného a poškodenej asi popilo, čo dedukovala z fliaš, ktoré neskôr videla, ako aj z pijanských rečí, ktoré v daný deň z bytu obžalovaného a poškodenej počula, v dôsledku čoho obžalovaný na poškodenu kričal a poškodena kričala o pomoc. Prítomná pri skutku, ktorý sa obžalovanému kládol za vinu, síce nebola, ale krik obžalovaného bolo počuť. Popísala tiež, že vyhrážkam mali predchádzať milostné scény, pričom neskôr mal obžalovaný jedenkrát povedať poškodenej, že ju zabije. Z bytu obžalovaného a poškodenej bolo tiež počuť buchot. S manželom sa o tom spoločne bavili. Obžalovaného charakterizovala ako normálneho chalana, avšak v byte podľa nej robili bordel. Bolo ich počuť v minulosti tiež pri milostných scénach, kedy poškodena mala obžalovanému hovoriť, aby ju nechal, lebo ju to bolí. Pokiaľ bola obhajcom obžalovaného dopytovaná na to, ako 24.12.2017 určila, že vyhrážky pochádzali práve z bytu obžalovaného a poškodenej, uviedla, že v ich byte sa svietilo a preto to vie. Vidí totiž siluety v odraze v dome oproti. Rovnako aj obžalovaného videla vykloneného z okna. Podľa jej vyjadrenia polícia do ich bytového domu v minulosti chodila kvôli hluku častejšie, a to len kvôli hluku pochádzajúceho z bytu obžalovaného a poškodenej, v súčasnosti už je pokoj. V bytovom dome sa nachádza 77 bytov a vždy, keď bol hluk, boli volaní policajti. Aj u nich niekoľkokrát klopali. Na záver však uviedla, že si nie je istá, že vyhrážky, že obžalovaný poškodenu zabije, tento skutočne vyslovil 24.12.2017.

Svedkyňa H. U., susedka obžalovaného a poškodenej, ku dňu 24.12.2017 uviedla, že si pamätá všetko. Incidentu z 24.12.2017 predchádzal 1,5 roka hádok a bitiek v byte obžalovaného a poškodenej. Ona sama býva v bytovom dome na 3. poschodí, pričom nikto iný agresívny, okrem obžalovaného, v bytovom dome nebýva. Uviedla tiež, že obžalovaného už pozná po hlase, keďže tento sústavne na poškodenu ziapal, búchal, hádal sa s ňou a kričal na ňu. Preto vie, že 24.12.2017 obžalovaný kričal na poškodenu, že ju zabije a poškodena kričala zas zo strachu. Polícii v daný deň volala práve ona, keďže ju nahnevalo, že ani na Vianoce nie je klud. Hliadku polície po zavolaní počkala dole. Už aj v minulosti volala políciu

kvôli hádkam a bitkám v byte obžalovaného a poškodenej, zranenia na poškodenej však nikdy nevidela. Potvrdila, že obžalovaný má psa, do ktorého niekedy kope, ale nevedela uviesť, či 24.12.2017 bol u nich v byte, resp. či ho už vôbec mali. 24.12.2017 mali vyhrážky obžalovaného voči poškodenej, že ju zabije, byť vyslovené viackrát. Obžalovaného pravidelne stretáva, 4. deň po prepustení z väzby dokonca na ňu zakričal, že je kurva. Síce sa s obžalovaným stretávajú, ale odkedy dostal pokutu, nerozprávajú sa, obchádzajú sa. Napriek tomu, že sa nikdy poriadne nezhovárali, hlas obžalovaného pozná. Je tiež presvedčená o tom, že otec obžalovaného si do bytu obžalovaného a poškodenej vodil bezdomovkyne. So svedkyňou D. Q. sa poznajú, za kamarátku ju nepovažuje, keď sa stretnú, normálne sa pohovávajú. Vie o tom, že svedkyňa D. Q. chodí každý večer sedávať na múrik pod okná bytu obžalovaného a poškodenej. Pokiaľ sa svedkyňa mala vyjadriť, či volala políciu aj kvôli hluku z iného bytu, toto potvrdila. 24.12.2017 sa rozhodla zavolať políciu pre to, lebo situáciu v byte obžalovaného a poškodenej vyhodnotila ako vážnu. Inak by musela políciu volať každý deň.

Svedkyňa D. Q., matka poškodenej, sa ku skutku, ktorý sa obžalovanému kládol za vinu, vyjadriť nevedela, keďže v byte obžalovaného a poškodenej nebola. Ich vzťah však popísala tak, že keď poškodená napríklad chcela ísť na kávu, obžalovaný jej mal povedať, že na kávu jej dá peniaze len vtedy, keď ho poškodená orálne uspokojí. Toto jej povedala jej druhá dcéra. Podľa svedkyne sa obžalovaný poškodenej často vyhrážal, že ju zabije. Aj z tohto dôvodu chodievala sedávať o cca 19:00 hod. pod okná bytu obžalovaného a poškodenej, na múrik nachádzajúci sa približne 10 až 12 metrov od bytového domu. Aj na ňu obžalovaný kričal, že ju zabije, chcela si ho vtedy nahráť. Rovnako potvrdila, že pozná hlas obžalovaného, a tak ho nemusela vidieť, aby vedela, že kričí práve on. Potvrdila, že obžalovaný má psa asi 2 roky, avšak tohto nikdy nepočula brechať a ani obžalovaného na psa kričať. Vzťah obžalovaného a poškodenej tiež popísala tak, že si myslí, že obžalovaný poškodenú vydiera, má údajne nahé fotky poškodenej. Má tiež dôkazy o tom, že obžalovaný poškodenú napadol. Na obžalovaného z dôvodu jeho konania práve ona podala 25. alebo 26.12.2017 trestné oznámenie, keďže už jeho vyhrážky voči poškodenej nemohla počúvať. Bojí sa totiž o poškodenú, obžalovaný ju napadol aj pred ňou. S poškodenou spolu nekomunikujú, obžalovaný jej to zakázal. Nekomunikovali spolu dokonca ani v čase, keď bol obžalovaný vo väzbe. K jej vzťahu so svedkyňou H. U. uviedla, že ju pozná asi 2 roky, párkrát sa stretli. Boli spolu aj dva dni po sviatkoch. K 24.12.2017 ešte doplnila, že aj v daný deň, a to po večeri, bola, ako zvyčajne, pod oknami bytu obžalovaného a poškodenej, policajtov však nevidela.

Znalec z odboru Psychológia, odvetví Klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých X.. T. B., ktorý vo veci vypracoval znalecký posudok č. 17/2018 vo veci vyšetrovania poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedol, že vo veci bol pribratý za účelom vyšetrovania poškodenej, pričom mal zodpovedať otázky položené v uznesení o jeho pribratí za znalca. K dispozícii mal spisový materiál a zdravotnú dokumentáciu poškodenej. Poškodenú vyšetril on a znalec E., Pri vyšetrovaní poškodenej sa zamerali na snímanie údajov, pričom použili metódy bližšie rozvedené na stranách 15 a 16 znaleckého posudku, uskutočnili klinický rozhovor s poškodenou a použili aj testové metódy bližšie rozvedené na stranách 18 a 19 znaleckého posudku. V rámci znaleckého skúmania zistili, že rozumová vyspelosť poškodenej je v oblasti spoločenského priemeru, jej osobnosť je však disharmonická v sociálnej oblasti, čo možno pripísať komplikovaným vzťahom v primárnej rodine. Ďalej u poškodenej zistili nezrelosť a naivitu, ako aj to, že poškodená je nekritická voči obžalovanému, vo vzťahu s ním je naivná. Ďalej dospeli k záverom popísaným na strane 24 znaleckého posudku, teda že spolužitie obžalovaného a poškodenej nebolo bezproblémové, dochádzalo k nedorozumeniam iniciovaným obžalovaným. Jednalo sa o verbálnu a brachiálnu agresivitu obžalovaného, ktorý poškodenej rôzne nadával, hrozil jej a dehonestujúco sa vyjadroval na jej adresu. Uzavreli tiež, že u poškodenej sa jedná o problém závislosti v interpersonálnych vzťahoch, kedy je táto vzťahovo závislá na obžalovanom, hodnotí ho výrazne nekriticky. Skonštatovali tiež, že poškodená odmieta, resp. popiera útoky obžalovaného, má nekritický postoj. Vo vzťahu obžalovaného a poškodenej zistili heteroagresivitu v zmysle maladaptívneho správania sa obžalovaného. Zdôraznil však, že poškodená nepociťovala správanie sa obžalovaného ako utrpenie, resp. príkorie, a preto podľa ich názoru nie je potrebná intervencia, keďže vyšetrovaním poškodenej sa nepotvrdil tzv. syndróm týranej ženy. Uvedené je zrejme dôsledkom menej intenzívnych foriem násillia voči poškodenej. Pokiaľ ide o vierohodnosť poškodenej, zistili, že jej všeobecná psychologická vierohodnosť je zachovaná, pričom jej špecifická psychologická vierohodnosť je znížená ako dôsledok skôr popísanej závislosti na obžalovanom. Na doplnujúce otázky tiež znalec popísal, že závislé črty osobnosti poškodenej a jej nekritický náhľad na obžalovaného sú spôsobené vývinom poškodenej, disharmonickým vzťahom s primárnou rodinou. Poškodená sa voči obžalovanému správa ochranársky, zistený bol tiež tzv. štokholmský syndróm, teda napriek tomu, že bola vystavovaná

nepríjemným atakom zo strany obžalovaného, vytvorila si silnú väzbu na obvineného a skôr ho chráni. Dôvod uvedeného je tiež možno vidieť v interpersonálnych vzťahoch, možno práve v konflikte jej matky a obžalovaného. Týranie u poškodenej však rozhodne zistené nebolo, nakoľko poškodená by v takom prípade musela vykazovať zmeny v psychike, čo zistené nebolo.

Zo záznamov o dychovej skúške obžalovaného z 26.12.2017 o 15:40 a 26.12.2017 o 17:40 súd zistil, že pri prvom meraní bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu, pričom pri druhom meraní obžalovaný už pod vplyvom alkoholu nebol.

Z odpisov z registra trestov obžalovaného z 26.12.2017, 19.04.2018 a 28.09.2020 vyplynulo, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín OT 88/2017 z 17.07.2017, právoplatným 17.07.2017, odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 3 mesiace, ktorého výkon bol podmiennečne odložený a bola určená skúšobná doba 12 mesiacov do 18.07.2018. V aktuálnom odpise z registra jeho trestov je údaj o tom, že dňa 19.07.2018 došlo k osvedčeniu sa obžalovaného (postup podľa § 50 ods. 5 Tr. zák.), a preto sa na neho hľadí, ako keby odsúdený nebol.

Z výpisov z ústrednej evidencie priestupkov obžalovaného z 26.12.2017, 19.04.2018 a 28.09.2020 vyplynulo, že obžalovaný sa v období od 12.09.2016 do 28.09.2020 dopustil celkom troch priestupkov. 12.09.2019 sa dopustil v „krčme u Zajaca“ priestupku proti občianskemu spolunažívaniu na tom skutkovom základe, že v čase o 17:00 hod. sa tam slovne vyhrážal poškodenej, že jej doláme ruky, ak mu nezdvihne telefón, pričom zároveň 14.09.2016 mal zobrať kľúče od bytu a zadržiavať tam osobné veci poškodenej. 27.09.2016 sa dopustil priestupku proti verejnému poriadku. 23.12.2016 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, keď fyzicky napadol iného.

Zo správ Mestskej polície Trenčín z 05.12.2018 a Okresného riaditeľstva policajného zboru z 06.12.2018 vyplynulo, že obžalovaný a poškodená nahlasovali na Mestskú políciu Trenčín rušenie nočného kludu v bytovom dome, a to dňa 08.05.2018 v časoch 00:43 hod. a 1:44 hod. (obžalovaný), 26.05.2018 v čase o 23:23 hod. (poškodená) a 04.08.2018 v čase o 00:34 hod. (obžalovaný). Poškodená tiež dňa 11.04.2018 o 17:30 hod. a 06.08.2018 o 9:00 hod. nahlasovala podozrenie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mala dopustiť jej matka.

Z lekárskej správy z 04.09.2018 týkajúcej sa svedkyne H. U. vyplynulo, že táto je sledovaná v psychiatrickej ambulancii F.. T. Š. od roku 1989, pričom aj v prípade minimálnej záťaže vykazuje vegetatívnu labilitu (trasenie, plač, hnačky, nespavosť, opakovane až panického charakteru).

Z znaleckého posudku z odboru Zdravníctvo a farmácia, odvetvia Psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) č. 62/2018 znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s.r.o. vyplynulo, že u obžalovaného nebola zistená závislosť od alkoholu a ani od iných psychoaktívnych látok, v čoho dôsledku nie je dôvod odporučiť obžalovanému akékoľvek ochranné liečenie.

Svedkyňa D. I., priateľka otca obžalovaného, pri jej výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že bola u obžalovaného a poškodenej s jej priateľom P. X., videla ich vtedy prvýkrát. Boli u nich doma, na byte v K. cez Vianoce. Ona tam prišla s priateľom 23.12.2017 na večer, boli tam celé sviatky. Ku dňu 24.12.2017 uviedla, že boli všetci na byte, chystali sa na večer, upratovali, varili. Večerali okolo 19:00 hod., všetko bolo v poriadku. Po večeri okolo 20:00 hod. si išla ľahnúť, išla spať, ostatní boli ešte hore. Spala až do rána, nevie ani, že tam boli policajti, vôbec nič nepočula, nepočula žiadny krik. Na večeru si dali aj prípitok, popili niečo, mala aj vypité, všetci mali určite vypité do nálady. Dobré sa jej spalo. Ráno jej povedal obžalovaný, že tam boli policajti, že ho suseda udala. K poškodenej sa obžalovaný 24.12.2017 správal normálne, hovorili si miláčik, miláčik, nekričali po sebe, nenadávali si, aspoň predtým ju nie, vyzerali byť zamilovaní do seba. E. vtedy nadával všelijako psovi, lebo všetko trhal, pekne mu nepovedal, kričal po ňom. Obžalovaný sa 24.12.2017 poškodenej nevyhrážal ani jej nenadával. Od Vianoc 2017 sa s obžalovaným nestretla, tento však na svedkyňu zanechal dojem starostlivého partnera.

Svedok F. C., priateľ svedkyne H.U. U., pri jeho výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že 24.12.2017 som bol spoločne so svojou priateľkou v jej byte, teda na adrese Q.Á. XX. Ona má byt na 3. poschodí, obžalovaný býva na 1. poschodí na tej istej strane ako má byt jeho priateľka. V čase okolo 17:00 hod. mal otvorené okno v byte, z ktorého fajčil a počul z bytu obžalovaného a poškodenej, ako sa

obžalovaný na adresu poškodenej slovne vyjadroval slovami „zabijem ťa ty kurva“. Počul tiež z ich bytu vychádzajúci hluk, ako keby išlo o rozbíjanie nábytku. Toto počul, keď fajčil. To, či boli otvorené okná na byte obžalovaného a poškodenej, z ktorého išiel hluk, nevedel, domnieval sa však, že áno, keďže počul to, čo uviedol. V tom čase však nepočul žiadny ženský hlas, ani žiadny iný hlas, len hlas obžalovaného, ktorý pozná. Nepamätal si, že by v ten deň počul poškodenú nejakým spôsobom sa brániť voči obžalovanému. Vedel ale s istotou, že v ten deň bol v byte obžalovaný, poškodená, otec obžalovaného a jeho priateľka. Pamätal si tiež nato, že v ten deň volala policajtov jeho priateľka, nakoľko ten hluk z bytu obžalovaného a poškodenej bol neznesiteľný. Nikdy nevidel, že by obžalovaný zbil poškodenú a tiež nikdy nebol priamym svedkom toho, žeby sa obžalovaný poškodenej nejakým spôsobom vyhrážal. Poškodená sa mu nikdy nesťažovala, že by jej obžalovaný nejakým spôsobom ublížil.

Svedok I. Q., sused obžalovaného a poškodenej, pri jeho výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že býva na adrese Q. XX, má byt, ktorý sa nachádza na 1. poschodí, na náprotivnej strane, ako je byt obžalovaného a poškodenej. Jeho byt nie je priamo náprotivný jeho bytu obžalovaného a poškodenej, ale ide o tretí byt na náprotivnej strane. Ku skutku, ktorý sa obžalovanému kládol za vinu, sa vyjadriť nevedel. Uviedol však, že 24.12.2017 bol doma vo svojom byte, avšak v ten deň z bytu obžalovaného a poškodenej nič nepočul. V ten večer prišla ku nemu domov jeho priateľka aj s jej dieťaťom a venovali sa štedrej večeri a samotným Vianociam. Popísal, že pred týmto incidentom, teda asi od mesiaca august 2017 až do začiatku mesiaca december 2017, z bytu obžalovaného a poškodenej počul viackrát hádky, nadávky. Počul viackrát mužský hlas ako nadával žene v danom byte, a to, že je kurva, piča a podobné nadávky. Tieto nadávky počul, keď bolo otvorené okno v byte obžalovaného a poškodenej, taktiež aj keď prechádzal okolo ich bytu po chodbe v bytovom dome. Pripadalo mu to, že toto sa dialo, keď bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu. Nikdy som však nepočul poškodenú kričať o pomoc. Toto sa dialo prevažne vo večerných hodinách. Tiež si pamätal, že v lete 2017 bol asi okolo 18:00 hod. na parkovisku pri bytovom dome, a vtedy videl ako obžalovaný ťahal poškodenú za ruku domov. Od susedov vie, že tí sa dlhodobo sťažujú na to, čo sa deje v byte obžalovaného a poškodenej, vadí im rušenie nočného kludú a hlavne spolunažívanie v bytovom dome ako také. Znamky fyzického násillia na poškodenej si nikdy nevšimol a s obžalovaným sa nikdy nedostal do fyzického konfliktu ani iného konfliktu.

Svedkyňa K. B., suseda obžalovaného a poškodenej, pri jej výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že 24.12.2017 sa v čase okolo 21:00 hod. vrátila domov, teda na adresu Q.Č. XX. Pri jej príchode domov videla pred bytovým domom stáť policajné auto. Išla hneď peši na 1. poschodie presvedčiť sa, či sú policajti znovu pri byte obžalovaného a poškodenej, nakoľko tam chodievali často. Toto sa jej aj potvrdilo a policajtov vtedy videla stáť pri ich byte. Išla sa policajtov opýtať, čo sa deje, na čo jej odpovedali, že tam boli privolaní, nakoľko z bytu obžalovaného a poškodenej išiel krik a vyhrážky. Stála s policajtmi pred bytom obžalovaného a poškodenej na chodbe, na čo potom z bytu vyšla poškodená a išla so psom von, asi ho venčiť. Zdalo sa jej, že poškodená mala pod okom červený ťlak, ako keby ju niekto uderil. Potom po chvíli vyšiel z bytu obžalovaného a poškodenej aj otec obžalovaného. V čase incidentu však nebola doma, takže nevedela, čo sa tam odohralo, toto sa dozvedela až následne od polície a susedov. Uviedla tiež, že býva až na 4. poschodí, obžalovaný a poškodená majú byt na 1. poschodí, takže ona priamo nepočuje, čo sa v danom byte deje, avšak na neustály hluk a nezhody, ktoré sa odohrávajú v danom byte, sa jej sťažujú susedia, ktorým to vadí a obťažuje ich to. Susedia jej viackrát rozprávali, čo počuli z bytu obžalovaného a poškodenej, a to, že sa obžalovaný pravidelne vyhráža poškodenej, že ju zabije, slovne jej vulgárne nadáva. Toto sa deje vo večerných hodinách, ale aj neskorých nočných hodinách okolo 1:00 hod., 2:00 hod. Taktiež jej susedia povedali, že počujú z jeho bytu treskot a buchot. Ako domová dôverníčka sa asi v mesiaci september 2017 stretla pred bytovým domom s obžalovaným, ktorému sa snažila slušne dohovoriť, aby sa správal slušne a nerušil susedov, na čo jej on odpovedal, že nič nerobí, že či to chcú riešiť po „prievidzsky,“ čo tým myslel nevie. Takto obžalovaného slovne upozornila na jeho správanie sa v ich byte viackrát, na čo jej však on vždy odpovedal, že o ničom nevie, on nič nerobí, on je ticho. Poškodená však nikdy nevybehla z bytu s tým, že by kričala o pomoc, ak by to urobila, určite by obyvatelia bytového domu zakročili a pomohli jej. Poškodenú stretla osobne v januári 2018, keď išla von so psom a pýtala sa jej na obžalovaného, nakoľko sa dozvedela od susedov, že bol vo väzbe. Povedala jej, aby sa ho nebála a vypovedala proti nemu, na čo sa poškodená iba pousmiala, nič jej nepovedala. Svedkyňa nikdy nebola priamym svedkom incidentov medzi obžalovaným a poškodenej, o nezhodách, ktoré sa dejú vie od susedov, ktorí sa jej vždy sťažovali a vypytovali sa jej, ako to riešiť, aby mohli kludne spať. Nikdy tiež nevolal hliadku polície a na poškodenej si nevšimla nikdy viditeľné zranenia, teda až na popísaný ťlak. O incidente z 24.12.2017 sa rozprávala so svedkyňou H.

U., ktorá jej povedala, že tam bol zas hluk a krik, pričom podľa svedkyne to muselo byť dosť vážne, keď susedia volali policajtov. S matkou poškodenej sa stretla, osobne sa ale nepoznajú.

Svedkyňa D.. P. B., suseda obžalovaného a poškodenej, pri jej výsluchu v prípravnom konaní uviedla, býva na adrese Q. XX na tom istom poschodí, ako je byt obžalovaného a poškodenej, konkrétne ona býva v byte č. XX, ktorý sa nachádza oproti bytu obžalovaného a poškodenej. 24.12.2017 nebola doma, takže nevie čo sa tam odohralo. Až pár dní po skutku boli u nej policajti, ktorí jej povedali, že bolo nahlásené nejaké napadnutie a že sa v deň incidentu sťažovali nejakí ľudia na krik v bytovom dome. Policajtom povedala, že pred mesiacom počula z bytu obžalovaného a poškodenej krik, ako keby obžalovaný poškodenu bil a následne na to volala správcovi bytovky F., aby ich upozornil a aby si s nimi urobil poriadok. On jej povedal, že byt majú odkúpený a že on sa nemôže starať, ale že obžalovanému dohovoria. Odvtedy je v byte obžalovaného a poškodenej klud. K incidentu, ktorého bola svedkom upresnila, že to bolo navečer, obžalovaný a poškodenej asi prichádzali domov, svedkyňa bola vo svojom byte. Ako vchádzali do bytu obžalovaného a poškodenej, obžalovaný po poškodenej kričal, potom ju schmatol, zabuchol dvere a začal ju biť. Svedkyňa počula z ich bytu zvuk, ako keď niekto niekoho bije. Počula ako obžalovaný kričal, že hneď, keď príde domov, tak sa musí nasrať a poškodenu počula plakať, avšak nepočula ju kričať o pomoc. Toto mohlo trvať asi 20 minút a obžalovaný potom z bytu odišiel preč. Toto počula cez dvere z bytu, v ktorom býva. Aj predtým v minulosti počula z bytu obžalovaného a poškodenej hádky. Vyhrážky obžalovaného na adresu poškodenej však nepočula.

Zhodnotiac dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. (podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, bez ohľadu ktorá z procesných strán dôkazy zabezpečila či navrhla vykonať), súd aj so zreteľom na všetky platné zásady trestného konania podľa Tr. por., okrem iného i so zreteľom na zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ („in dubio pro reo“) a podľa § 327 ods. 1 Tr. por. rešpektujúc pre súd záväzný právny názor odvolacieho súdu vyslovený v uznesení 2To 87/2019, dospel k záveru, že bez akýchkoľvek rozumných pochybností sa skutok, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu, stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a tento spáchal obžalovaný.

Na odôvodnenie svojho rozhodnutia súd prvotne poukazuje na znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák.:

Objektom skutkovej podstaty tohto trestného činu je záujem na ochrane iných práv a slobôd, konkrétne záujem na ochrane pred nebezpečným vyhrázaním, ako vyplýva z označenia deviatej hlavy Tr. zák. a pomenovania predmetného trestného činu. Jeho objektívnou stránkou je konanie charakterizované tým, že páchatel' tohto trestného činu sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Subjekt skutkovej podstaty tohto trestného činu je vymedzený všeobecne („kto“), tzn., že tohto trestného činu sa môže dopustiť ktokoľvek, kto je trestne zodpovedný a svojim konaním naplní ďalšie znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu, pričom z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje, aby páchatel' tohto trestného činu konal úmyselne (§ 17 Tr. zák.), a to buď vo forme priameho (§ 15 písm. a) Tr. zák.), alebo vo forme nepriameho (§ 15 písm. b) Tr. zák.) úmyslu.

Pokiaľ súd skonštatoval, že bolo dokázané, že skutok uvedený v skutkovej vete obžaloby sa stal, dopĺňa, že uvedené vyplynulo najmä z výsluchu svedkov H., Q., H.Ž., U., C. T. B., ktorí v podstate zhodne popísali, že boli či už priamo (susedia Q., H., U. T. C.) alebo nepriamo (H. T. B.) svedkami toho, ako obžalovaný 24.12.2017 počas hádky s poškodenu na túto kričal, že u zabije. Vierohodnosť výpovede menovaných svedkov pritom nebola v priebehu konania nijakým spôsobom dôvodne spochybnená alebo vyvrátená a nebolo tiež dokázané, že menovaní svedkovia mohli mať akýkoľvek motív uviesť ohľadne skutku z 24.12.2017 nepravdu.

Pokiaľ obžalovaný v priebehu konania v rámci stanoviska k výsluchom jednotlivých svedkov viackrát poukázal na to, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že 24.12.2017 sa vyhrážal práve on a práve poškodenej, teda, že vyhrážky vychádzali práve z ich bytu a ďalej, že svedkovia cez zatvorené okná, keďže bola vtedy zima, nemohli počuť obsah hádky, nemohli počuť konkrétne vyhrážky, súd dospel k záveru, že táto obrana obžalovaného neobstojí, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Neponúka

sa totiž iné logické vysvetlenie toho, že menovaní svedkovia prakticky zhodne incident z 24.12.2017 popísali. Navyše je vo všeobecnosti známe, že v bytovom dome sú „tenké steny“, a teda v bytovom dome často veľmi zreteľne počuť, o čom sa tí-ktorí susedia rozprávajú, čo platí o to viac, ak títo susedia kričia. Tiež je potrebné podotknúť, že byty všetkých menovaných svedkov sú polohovo umiestnené tak, že hlasný krik z bytu obžalovaného a poškodenej mohlo, ak nie muselo byť počuť, keďže ich byty delia maximálne dve steny. V súvislosti s námietkou obžalovaného, že sa nemuselo vôbec jednať o jeho hlas, je tiež potrebné doplniť, že menovaní svedkovia, ako aj svedkovia ďalší, menovite Q. T. D.. B. zhodne popísali, že k hlučným incidentom medzi obžalovaným a poškodenou dochádzalo častejšie, niekoľkokrát bola volaná i polícia, a teda títo svedkovia hlas obžalovaného ako i to, odkiaľ jeho hlas vychádza, nepochybne vedeli rozpoznať.

Zhodne tiež viacerí svedkovia popísali, že k incidentom medzi obžalovaným a poškodenou dochádzalo najčastejšie vtedy, keď obžalovaný požil alkoholické nápoje, pričom aj táto skutočnosť, teda že obžalovaný 24.12.2017 požíval alkoholické nápoje, v konaní dokázaná bola, keď toto potvrdila tak poškodená, ako i svedkyňa I., ktoré zhodne uviedli, že 24.12.2017 sa už počas príprav na večeru popíjalo, bola nálada.

Je potrebné ďalej dať do pozornosti, že aj ďalšie dôkazy nasvedčujú správnosti vyššie popísaného záveru súdu. Svedkyňa X. T. D. Q. zhodne popísali, že obžalovaný sa voči poškodenej správal často vulgárne, osočoval a ponižoval ju. Záver o takomto správaní sa obžalovaného voči poškodenej možno nepochybne vyvodiť aj z toho, čo uviedol znalec X. B., ktorý popísal spolužitie obžalovaného a poškodenej ako nie bezproblémové, v ktorom dochádzalo k nedorozumeniam iniciovaným obžalovaným, pričom zo strany obžalovaného sa jednalo o verbálnu a brachiálnu agresivitu, obžalovaný poškodenej rôzne nadával, hrozil jej a dehonestujúco sa vyjadroval na jej adresu. Z uvedených dôkazov, ako aj z odpisu z registra trestov (právoplatné odsúdenie za nebezpečné vyhrážanie) a výpisu z registra priestupkov (priestupok proti občianskemu spolunažívaniu voči poškodenej) obžalovaného je potrebné vyvodiť záver o osobnostných črtách obžalovaného, ktorý sa v žiadnom prípade neštilil toho, aby sa voči poškodenej dopustil obdobného konania ako bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby (vyhrážanie sa poškodenej smrťou).

Obžalovaný založil svoju obranu tiež na tom, že 24.12.2017 sa nahneval na psa za to, že mu roztrhal papuču, a preto na neho kričal, že ho zabije. Napriek tomu, že toto tvrdenie obžalovaného bolo potvrdené i poškodenou a svedkami X. T. I., súd tejto obrane neuveril. V tejto súvislosti poukazuje jednak na to, že výpovede poškodenej a svedkov X. T. I. vyhodnotil v tejto časti ako nedôveryhodné, keďže ohľadne menovaných osôb sa jedná buď o blízkych príbuzných obžalovaného (poškodená je jeho družka a svedok X. jeho otec) alebo osobu „inak spriaznenú“ s obžalovaným (svedkyňa I. je priateľkou otca obžalovaného), ktorí nepochybne majú motiváciu obžalovanému pomôcť dokázať jeho nevinu a jednak na to, že táto obrana nemá oporu v ďalšom vykonanom dokazovaní. Dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní síce bolo dokázané, že obžalovaný s poškodenou majú psa, ktorého mali už 24.12.2017, avšak nebol na hlavnom pojednávaní vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by obranu obžalovaného v načrtnutom smere podložil (napriek tomu, že obžalovanému bola daná možnosť navrhnúť dôkazy, ktoré má súd vykonať, dokazovanie sa načrtnutým smerom neubrало).

Pokiaľ súd v predošlom odseku skonštatoval nedôveryhodnosť niektorých častí výpovede poškodenej, poukazuje ďalej na záver znalca X. B., ktorý u poškodenej zistil, že jej všeobecná psychologická vierohodnosť je síce zachovaná, ale jej špecifická psychologická vierohodnosť je znížená, čo je dôsledkom jej závislosti na obžalovanom, kedy má poškodená na obžalovaného nekritický náhľad a správa sa voči nemu ochranársky. Z hľadiska vierohodnosti niektorých častí výpovede poškodenej bolo práve toto konštatovanie znalca pre súd smerodajné.

Riadiac sa popísanými úvahami súd dospel bez akýchkoľvek pochybností k záveru, že skutok uvedený v skutkovej vete obžaloby sa stal a spáchal ho obžalovaný.

Pokiaľ ide o naplnenie objektu a subjektu skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák., o tom súd nemal dôvodné pochybnosti. Len stručne dopĺňa, že obžalovaný je osobou spĺňajúcou predpoklady trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a príčetnosti podľa § 22 a 23 Tr. zák..

Pre naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. sa vyžaduje konanie charakterizované tým, že páchatel' tohto trestného činu sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom (čo dokázané bolo) a toto konanie páchatela musí zároveň byť spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu. Pre naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. postačuje, že páchatel'ove vyhrážky o spôsobení smrti, ťažkej ujmy na zdraví či inej ťažkej ujmy rovnajúcej sa následkom na živote a zdraví osoby sú spôsobilé vyvolať obavy a pri tom ich adresát (poškodený) nemusí byť prítomný, ale sa o nich môže dozvedieť aj sprostredkovane. Súd pri hodnotení naplnenia objektívnej stránky je povinný prihliadnuť nielen na to, ako vníma tieto vyhrážky samotný poškodený, ale musí zároveň prihliadnuť aj na okolnosti celého prípadu.

Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami súd a podľa § 327 ods. 1 Tr. por. rešpektujúc pre súd záväzný právny názor odvolacieho súdu vyslovený v uznesení 2To 87/2019 dospel súd k záveru o naplnení i tohto obligatórneho znaku skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák..

Okrem už ustáleného, že obžalovaný 24.12.2017 sa mal poškodenej vyhroziť slovami, že „ju zabije“, teda vyhroziť sa jej smrťou, je ďalej smerodajným, a to i napriek tomu, že poškodená to výslovne poprela (kde súd odkazuje i na už spomínaný motív poškodenej uviesť nepravdu o konaní obžalovaného), že z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že i sama poškodená mala z obžalovaného v daný deň obavu. Toto je zrejme z výpovedí svedka H., ktorý potvrdil plač poškodenej po tom, ako sa jej obžalovaný vyhroziť, že ju zabije a vyhodí z okna, svedka Q., ktorý potvrdil krik poškodenej po vyhrážkach obžalovaného zabitím, svedkyne H., ktorá výslovne uviedla, že počula poškodenú kričať o pomoc po tom, ako na ňu kričal obžalovaný a svedkyne U., ktorá 24.12.2017 oznámila vec na políciu, lebo situáciu v byte obžalovaného a poškodenej vyhodnotila ako vážnu, keď poškodená kričala zo strachu po tom, ako na ňu kričal obžalovaný. Ak sama poškodená tvrdila, že 24.12.2017 a ani nikdy inokedy z obžalovaného nemala strach a tomuto dôverovala, je potrebné poukázať tiež na zistenia znalca X.. B. o diagnostikovanom rozvíjajúcom sa tzv. „štokholmskom syndróme“ u poškodenej, v dôsledku ktorého poškodená napriek tomu, že bola zo strany obžalovaného vystavovaná opakovaným nepríjemným atakom, k obžalovanému si vytvorila silnú väzbu a skôr ho chránila, ktorý syndróm v konečnom dôsledku prináša nekritický postoj k osobe agresora, jeho konaniu a možných následkov, z čoho potom vyplýva, že nebolo možné v posudzovanom prípade akceptovať prezentovaný postoj poškodenej ohľadom dôvodnosti obáv z naplnenia vyhrážok voči nej zo strany obžalovaného.

V načrtnutom smere nemohlo zostať nepovšimnutým zistené výrazné negatívne správanie sa obžalovaného k poškodenej počas ich celého spolužitia (trestná a priestupková minulosť obžalovaného voči poškodenej), čo v spojení so zistenými skutočnosťami na podklade svedeckých výpovedí okolia (susedia obžalovaného a poškodenej) a závermi znalca X.. B., vedie k záveru o existencii vzbudenia dôvodnosti obáv o život a zdravie poškodenej. Nie je tiež možné opomenúť, že to nebolo prvýkrát, kedy sa obžalovaný k poškodenej správal takýmto negatívnym spôsobom, na čo reagovalo bezprostredné okolie (susedia) obžalovaného a poškodenej a že nešlo o prvý zákrok privolanej hliadky polície. Z konania svedkyne U., ktorá 24.12.2017 oznámila vec na políciu, lebo situáciu v byte obžalovaného a poškodenej na podklade svojho vnímania a úsudku vyhodnotila ako vážnu, je zrejme, že vyhrážanie sa obžalovaného, ktorého 24.12.2017 bola svedkom, u nej vzbudilo obavu z možných a reálne hroziacich následkov z konania obžalovaného voči poškodenej aj vzhľadom na to, že mala vedomosť o negatívnom správaní sa obžalovaného k poškodenej.

S odkazom na tieto úvahy súd dospel k záveru o naplnení i objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného prečinu.

Záverom, vo vzťahu k subjektívnej stránke skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák., súd dospel k záveru, že obžalovaný konal v priamom úmysle. Nakoľko už v pred spáchaním stíhaného skutku bol za totožné konanie odsúdený vedel, že ak sa poškodenej vyhroziť smrťou, dopustí sa trestného činu a zároveň tak urobiť chcel, lebo inak by sa poškodenej nevyhroziť. Popísaným dlhodobým negatívnym správaním sa voči poškodenej (nadávky, vyhrážky, ponižovanie) si obžalovaný zrejme cielene upevňoval svoje dominantné postavenie vo vzťahu s poškodenou, resp. si ho dokazoval, čo sa pravdepodobne tiež podpísalo pod znalcom diagnostikovaný rozvíjajúci sa tzv. „štokholmský syndróm“ u poškodenej.

Prihliadnuc na závery vyššie uvádzané bol obžalovaný súdom uznaný za vinného zo skutku tak, ako je tento uvedený vo výroku rozsudku, ktorým obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák..

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného súd vychádzal z predpokladov podľa § 34 Tr. zák., pričom poukazuje najmä na to, že pri vyššie uvedenom prečine je trestná sadzba podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. 6 mesiacov až 3 roky. Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. nebola u obžalovaného zistená žiadna poľahčujúca okolnosť a ani žiadna priťažujúca okolnosť, a preto sa trestná sadzba podľa predchádzajúcej odrážky nezmenila. K nezisteniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. súd poukazuje tak na trestnú a priestupkovú minulosť odsúdeného, ako aj na samotné výrazne negatívne správanie sa odsúdeného voči poškodenej. K nezisteniu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. súd ďalej poukazuje, že v čase jeho rozhodovania, ako vyplýva z aktuálneho odpisu z registra trestov obžalovaného, sa na obžalovaného ohľadne jeho skoršieho odsúdenia hľadí tak, ako keby odsúdený nebol. Prihliadnuc na všetky vyššie uvádzané skutočnosti ako aj vo výroku tohto rozsudku uvedené ust. Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby uvedenej v § 360 ods. 2 Tr. zák., ktorý považoval za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným a výchovu obžalovaného k tomu, aby do budúcnosti viedol riadny život. Pokiaľ súd neaplikoval § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (podmienečný odklad výkonu trestu), resp. § 51 ods. 1 Tr. zák. (podmienečný odklad výkonu trestu s probačným dohľadom) k tomu dopĺňa, že predpokladom ich aplikácie je, že vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, by musel mať dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. K takému záveru však súd nedospel, pričom poukazuje najmä na trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného voči poškodenej a zistené výrazné negatívne správanie sa obžalovaného k poškodenej počas ich celého spolužitia. I keď neprichádzala do úvahy aplikácia § 49 ods. 2 Tr. zák., keďže na obžalovaného sa v čase rozhodnutia súdu hľadelo, ako keby odsúdený nebol, popísaný sklon odsúdeného k páchaniu protispoločenského konania sa premietol do záveru súdu o tom, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti je nevyhnutné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody nepodmienečný. Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody súd aplikujúc § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.